

чѣнали да са бѣатъ. Тогава съсз силата на чѣ-
стнагѡ Креста надвѣлъ царь Константѣнъ на Ма-
ждѣнтѣа, и много воиска мѡ изсѣкалъ, Ясамъ Ма-
ждѣнтѣа на чѣналъ да бѣга, и войската Констан-
тѣнова катогѡ гѡнила и той като бѣгалъ оти-
шалъ да мине прѣзъ мѡстатъ дѣто бѣшего на
правѣлъ той и съсз вѡжѣа силъа строшилъ са мѡ-
статъ и той часъ падналъ въ водата ѡкаанни
мѡчителъ цѡса зове рѣка Тѣверъ съсз сѣчка вой-
ска нѣгова каквото са оудави и вѣтхѣй Фараѡнъ
въ морѣ черное, и исполниса онаа рѣка съсз чо-
вѣци конѣ и съсз ордѣжѣа (силахъ). Тогава вели-
кій Константинъ съсз славноа по бѣда влѣзе въ
рымъ, и сѣчките граждѣни го посрѣшнаха чѣ-
стно съсз голѣма радѡсть така и той голѣмо
благодарѣнѣе воздалъ вѡгѡ, що мѡ подарѣлъ си-
ла та повѣдѣлъ тогѡ мѡчитѣла съсз силата на
чѣстнагѡ и животворѣщагѡ Креста. Послѣ царъ
Константѣнъ позналъ вѣра Христѣанска и по крѣ-
стился за едно съсз майкаси Влѣна, и сѣчките
боларѣ и чѡвѣци на рымъ стѣнаха Христѣанъ,
и тогава стана голѣма радѡсть и голѣма ве-
селѣа оу градъ рымъ и на ѡнѣа странѣ що
бѣха ѡколѡ рымъ, и напѣматъ прѣславнѣа тоа
повѣди, и царь постаѣи Крѣстатъ въ срѣдъ градъ
рымъ на голѣмъ дирѣкъ камѣный и на писалъ